

ஐஐஐ சலெல்ல மகளே!

நீ பிறந்ததில் எனக்கு
மிகக் மகிழ்ச்சி.

உன் தாத் தாவிற்குத் தான்
என் மீது கொஞ்சம் வருத்தம்.
கூலசாமி பெயர் விடுத்து,
மரித்தவர்களின் ஊர்ப்பெயரை
உனக்குச் சட்டியுதற்காக...
முடிந்தவரை விளக்கிவிட்டு
பிடிவாதமாய்,
வெண்மணி என்றே உனக்கு
பெயரிட்டு விட்டனே.
என்னபைப் பொறுத்தவரை அவர்கள்
மரிக் கவிலல்லை.

நகரவாழ்வின் விழுமியங்களோடு
சங்கமித்து நிறைய வருடங்கள்
உருண்டோடிவிட்டன.
அதன் தொடர்ச்சியாய் – இப்பொழுது
நீ யும் வந்துவிட்டாய்...

கடந்துவந்த தூரங்களின்
நீ எத்தனை என்றாவது ஒருநாள் - நீ
கடேடறிய வணேட்டும் என்பதே
என் ஆவல்.

ஏனெனில்,
தழும்புகளற்ற காயங்கள்
என்னிடம் நிறைய உண்டு.
அதை உன்னோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் போது
உனக்குள் ஒரு பண்புமாற்றம்
நிகழலாம் என்பது என நம்பிக்கை.

Written by

Saturday, 24 October 2009 06:58 - Last Updated Saturday, 24 October 2009 07:02

முரண்களின் மட்டையாக
இருக்கும் இந்த சமீக அமைப்பின்
சிக்கல்களை
அறுத்தெறிவதற்கான ஆயுதமாக...
அந்த நம்பிக்கை
உனக்குள்ளும் ஊடாருவலாம்.

அழகிய ஓவிய வலையைப் பாட்களடங்கிய
பீங்கான் குவளைகளில்,
நீயும் நானும் - இப்பொழுது
தனீர் அருந்திகொண்டிருக்கிறோம்,
இவ்வை நாம் எட்டிய
கூறாந்தபட்ச வாழ்க்கை.

இது நடந்தது கட்ட
உடனடி நிகழ்வல்ல,
ஒரு நெடியப் போராட்டத்தின்
விளைவு.

பனை மரத்து ஓலகைகள்,
சுரெட்டகைகள்,
அலுமினிய கிண்ணங்கள்...
இவகைகள் தான்
உனது முன்னோர்களின்
தனீர் குவளைகள்

அதாவது,
'நாகரிக' சமீகத்தை
தலகைகூனியச் செய்திடும்
இருண்ட கணங்கள்.

“மனிதர்களை ‘மனிதர்’
நாயினும் கவேலமாய்
நடத்த முடியுமா அப்பா?”
என்று நீ கேட்கலாம்.

Written by

Saturday, 24 October 2009 06:58 - Last Updated Saturday, 24 October 2009 07:02

ஆம்,
இப்பொழுதும் இந்த வன்கொடும்பைகள்
தொடர்கிறது...
புதிய வடிவங்களில்.
நீ எதிர்கொள்ளும் போது
இன்னும் நவீனப்பட்டுக்கலாம்.

ஆனாலும்,
உன்கலவிக் கட்டத்தில்
'தீண்டாமனை ஒரு பாவச்செயல்,
தீண்டாமனை ஒரு பெருங்குற்றம்,
.....' என்று,
நாடே புனித திருவருவாய்
இருப்பதுபோல்
வெற்று வார்த்தைகளை
உன்னுள் இட்டு நிரப்புவார்கள்

அப்பொழுது
உண்மையையும், பொய்யையும்,
உரசி பார்த்துக்கொள்ள
நம்பகிர்தல் உனக்கு பயன்படலாம்.

என் சிலை மகளே!
நீ நடபையில் கற்றுக்கொண்ட
தருணங்கள் – உண்மையில்
அழகானவை, அற்புதமானவை.

எல்லா அப்பாக்களையும் போல்
அந்நிமிடங்களை மிகுந்த
ரசனையோடு விழுங்கியுள்ளனே.

இருக்கட்டும்.
கடவை திக்கு சனெற போதுதான்
உன் அம்மாவின் சிலை கத்தல்

Written by

Saturday, 24 October 2009 06:58 - Last Updated Saturday, 24 October 2009 07:02

ஞாபகத் திற்கு வந்தது.

“கூழந்தை இருக்கும் வீட்டில்
பொம்மகைளைவிட -
புத்தகங்கள் தான் அதிகமாய் உள்ளது,
அவள் எவற்றோடு தான் விளையாடுவாள்?”

உனக்கான பொம்மகைகள்
விளையாட்டு பொருட்கள்,
நிறைய வண்ணங்கள்
கொஞ்சம் துரிகைகள்...

எல்லாம் வாங்கிவிட்டனே
கூறிப்பாக,
நீ விரும்பிக் கேட்ட
அழுத்தி நடந்தால்
இசை எழுப்பக்கூடிய காலணிகளையும்
கவனமாய் வாங்கிக் கொண்டனே.

அடுத்த வாரம்
அந்நேரம் நாம் ஊருக்கு
செல்ல நேரிடும்.

அப்பொழுது மலேத்தரூ வழியாகத் தான்
தாத்தா வீட்டிற்கு செல்வோம்.

அந்த வழியாக,
உன்கொல்லுத் தாத்தா,
தாத்தா..., ஏன் நானும் கூட
செருப்பை கையில் தூக்கியபடிதான்
கடந்து சென்றுள்ளோம்

Written by

Saturday, 24 October 2009 06:58 - Last Updated Saturday, 24 October 2009 07:02

ஆனால்,
நீ என்னோடு வரும்போழுது,
உன் பிஞ்சுப் பாதங்களால்
மலேத்தெருவில் அழுத்தமாய்
பாதம் பதித்து நடக்க வேண்டும்.

உன் காலணிகளின் அடியிலிருந்து எழும் இசை
அந்தத் தெருவில் குடிகொண்டிருக்கும்
ஜாதியத்தின் சுவைகளை
துளைத்தெடுக்க வேண்டும்.

செய்வாயா என் செல்ல மகளே!

நீ நடபையில் கற்றுக்கொண்ட
தருணங்களை விட,
அப்போதைய நிமிடங்கள் இன்னும்
அழகானதாய், அற்புதமானதாய் இருக்கும்.

- செவ்வாய்

<http://www.vinavu.com/2009/10/24/saturday-poems-9/>